

378L0176

25.2.78

Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αριθ. N 54/19

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ης Φεβρουαρίου 1978

περί των αποβλήτων που προέρχονται από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου

(78/176/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 100 και 235,

τήν πρόταση της Έπιτροπής,

τή γνώμη της Συνελεύσεως⁽¹⁾,

τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής⁽²⁾,

Έκτιμώντας:

ότι τα απόβλητα που προέρχονται από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου είναι επιβλαβή για την ανθρώπινη υγεία καθώς και για τό περιβάλλον· ότι κατόπιν τούτου θά έπρεπε να προλαμβάνεται και να μειούται προοδευτικώς ή ρύπανση που προκαλείται από αυτά τα απόβλητα προκειμένου να εξαλειφθεί·

ότι τα προγράμματα δράσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του 1973⁽³⁾ και του 1977⁽⁴⁾ στον τομέα του περιβάλλοντος προβλέπουν την ανάγκη αναλήψεως κοινοτικής δράσεως κατά των αποβλήτων που προέρχονται από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου·

ότι μία διαφορά μεταξύ των διατάξεων που ήδη εφαρμόζονται ή αυτών που εύρίσκονται στο στάδιο της προετοιμασίας στα διάφορα Κράτη Μέλη, δσον αφορά τα απόβλητα που προέρχονται από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου, δύναται να δημιουργήσει ανίσους όρους ανταγωνισμού και να έχει ως εκ τούτου άμεση επίπτωση στή λειτουργία της κοινής αγοράς· ότι είναι λοιπόν σκόπιμο να γίνει στον έν λόγω τομέα ή προσέγγιση των νομοθεσιών που προβλέπεται στο άρθρο 100 της συνθήκης·

ότι φαίνεται άναγκαίο όπως ή προσέγγιση αυτή των

νομοθεσιών συνοδεύεται από κοινοτική δράση που θά αποβλέπει μέ μία εύρύτερη ρύθμιση στην πραγματοποίηση ενός από τους στόχους της Κοινότητας στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος και της βελτιώσεως της ποιότητας ζωής· ότι πρέπει λοιπόν προς τον σκοπό αυτό να προβλεφθούν δρισμένες ειδικές διατάξεις· ότι, έφ' όσον οι έξουσίες δράσεως που απαιτούνται για τον σκοπό αυτό δέν προβλέπονται από τη συνθήκη, πρέπει να γίνει προσφυγή στο άρθρο 235 της συνθήκης·

ότι ή οδηγία 75/442/ΕΟΚ⁽⁵⁾ άφορα ή διάθεση των αποβλήτων έν γενεί· ότι για τα απόβλητα που προέρχονται από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου πρέπει να προβλεφθεί ένα ειδικό καθεστώς για την έγγυηση της προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος από τις επιβλαβείς συνέπειες που προκαλούνται από την απόρριψη, την άνεξέλεγκτη έγκατάλειψη ή έναπόθεση αυτών των αποβλήτων·

ότι για την επίτευξη αυτών των στόχων πρέπει να προβλεφθεί ένα σύστημα προηγούμενης άδειας για την απόρριψη, καταδύθιση, έναποθήκευση, άπόθεση και έγγυηση των αποβλήτων· ότι ή χορήγηση της άδειας αυτής πρέπει να υπόκειται σέ ειδικές προϋποθέσεις·

ότι ή απόρριψη, ή καταδύθιση, ή έναποθήκευση, ή άπόθεση και ή έγγυηση στο έδαφος των αποβλήτων πρέπει να συνοδεύονται άφ' ενός από τον έλεγχο των αποβλήτων και άφ' έτέρου από τον έλεγχο και την έπιτήρηση του χώρου περι του όποιου πρόκειται·

ότι για τις παλαιές βιομηχανικές εγκαταστάσεις τά Κράτη Μέλη πρέπει να καταρτίσουν πρό της 1ης Ιουλίου 1980 προγράμματα προοδευτικής μειώσεως της ρυπάνσεως που προκαλείται από τα απόβλητα προκειμένου να εξαλειφθεί· ότι τά προγράμματα αυτά πρέπει να καθορίζουν γενικούς στόχους μειώσεως που πρέπει να έπιτευχθεί μέχρι την 1η Ιουλίου 1987 τό άργότερο και να δρίζουν τά μέτρα που πρέπει να ληφθούν για κάθε εγκατάσταση·

ότι για τις νέες βιομηχανικές εγκαταστάσεις τά Κράτη

(1) ΕΕ αριθ. Α 28 της 9.2.1976, σ. 16.

(2) ΕΕ αριθ. Α 131 της 12.6.1976, σ. 18.

(3) ΕΕ αριθ. Α 112 της 20.12.1973, σ. 3.

(4) ΕΕ αριθ. Α 139 της 13.6.1977, σ. 3.

(5) ΕΕ αριθ. Ν 194 της 25.7.1975, σ. 39.

Μέλη πρέπει νά χορηγοῦν προηγουμένη ἄδεια· ὅτι τῆς ἀδείας αὐτῆς πρέπει νά προηγεῖται μελέτη περὶ τῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος καὶ νά δύναται νά χορηγεῖται μόνο στίς ἐπιχειρήσεις ἐκεῖνες πού ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωση νά χρησιμοποιοῦν τὰ ὀλιγότερο ἐπιβλαβῆ γιὰ τὸ περιβάλλον ὑλικά, μεθόδους καὶ τεχνολογίες πού εἶναι διαθέσιμες στὴν ἀγορά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

1. Ἡ παρούσα ὁδηγία ἔχει ὡς ἀντικείμενο τὴν πρόληψη καὶ τὴν προοδευτικὴ μείωση μὲ σκοπὸ τὴν ἐξάλειψη τῆς ρυπάνσεως πού προκαλεῖται ἀπὸ τὰ ἀπόβλητα πού προέρχονται ἀπὸ τὴ βιομηχανία διοξειδίου τοῦ τιτανίου.

2. Κατὰ τὴν ἔννοια τῆς παρούσας ὁδηγίας νοεῖται ὡς:

α) ρύπανση: ἡ κατ' ἄμεσο ἢ ἔμμεσο τρόπο ἀπόρριψη κάθε καταλοίπου πού προκύπτει ἀπὸ τὴ διαδικασία παραγωγῆς τοῦ διοξειδίου τοῦ τιτανίου ἢ ὁποῖα πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ἐντὸς ἐνὸς χώρου καὶ ἢ ὁποῖα ἐπιφέρει συνέπειες πού μποροῦν νά θέσουν σέ κίνδυνο τὴν ἀνθρώπινη ὑγεία, νά βλάψουν τοὺς ἐμβίους πόρους καὶ τὸ οἰκολογικὸ σύστημα, νά ἐμποδίσουν τὴν ψυχαγωγία ἢ τίς ἄλλες νόμιμες χρήσεις τοῦ χώρου περὶ τοῦ ὁποῖου πρόκειται·

β) ἀπόβλητο:

— κάθε κατάλοιπο πού προκύπτει ἀπὸ τὴ διαδικασία παραγωγῆς τοῦ διοξειδίου τοῦ τιτανίου τὸ ὁποῖο ὁ κάτοχός του ἀπορρίπτει ἢ ὑποχρεοῦται νά ἀπορρίψει δυνάμει τῶν ἐθνικῶν διατάξεων πού ἰσχύουν·

— κάθε κατάλοιπο πού προκύπτει ἀπὸ τὴ διαδικασία ἐπεξεργασίας ἐνὸς καταλοίπου πού ἀναφέρεται στὸ πρῶτο ἐδάφιο·

γ) διάθεση:

— ἡ συγκέντρωση, διαλογή, μεταφορὰ, ἐπεξεργασία τῶν ἀποβλήτων, καθὼς καὶ ἡ ἐναποθήκευση καὶ ἀπόθεσή τους ἐπὶ ἢ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους καὶ ἢ ἐγγυθὴ τους ἐντὸς τοῦ ἐδάφους·

— ἡ ἀπόρριψη στὰ ὕδατα ἐπιφανείας, στὰ ὑπόγεια ὕδατα καὶ στὴ θάλασσα καθὼς καὶ ἡ βύθισή τους στὴ θάλασσα·

— οἱ ἐργασίες μετατροπῆς οἱ ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ἐπαναχρησιμοποίηση, ἀνάκτηση ἢ ἀνακύκλωσή τους·

δ) παλαιές βιομηχανικές ἐγκαταστάσεις: οἱ βιομηχανικές ἐγκαταστάσεις πού ἔχουν ἤδη δημιουργηθεῖ κατὰ τὴν ἡμερομηνία κοινοποιήσεως τῆς παρούσας ὁδηγίας·

ε) νέες βιομηχανικές ἐγκαταστάσεις: οἱ βιομηχανικές ἐγκαταστάσεις πού ἀρχίζουν νά δημιουργοῦνται κατὰ τὴν ἡμερομηνία κοινοποιήσεως τῆς παρούσας ὁδηγίας ἢ ἐκεῖνες πού δημιουργήθηκαν μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἡμερομηνία. Ἐξομοιοῦνται πρὸς τίς

νέες βιομηχανικές ἐγκαταστάσεις οἱ ἐπεκτάσεις πού ἔγιναν σέ παλαιές βιομηχανικές ἐγκαταστάσεις καὶ πού ὀδηγοῦν, γιὰ τὴν περιοχὴ αὐτὴ, σέ αὐξηση τῆς ἰκανότητος παραγωγῆς διοξειδίου τοῦ τιτανίου τῆς σχετικῆς ἐγκαταστάσεως κατὰ 15 000 τόννους κατ' ἔτος ἢ περισσότερο.

Ἄρθρο 2

Τὰ Κράτη Μέλῃ λαμβάνουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα γιὰ νά ἐξασφαλίσουν ὅτι τὰ ἀπόβλητα θὰ διατεθοῦν χωρὶς νά θέσουν σέ κίνδυνο τὴν ἀνθρώπινη ὑγεία καὶ χωρὶς νά ἐπιφέρουν βλάβη στὸ περιβάλλον καὶ ἰδίως:

— χωρὶς νά δημιουργήσουν κίνδυνο γιὰ τὰ ὕδατα, τὸν ἀτμοσφαιρικὸ ἀέρα ἢ τὸ ἔδαφος οὔτε γιὰ τὴν πανίδα καὶ χλωρίδα·

— χωρὶς νά θίξουν τὴν τοποθεσία καὶ τὸ τοπίο.

Ἄρθρο 3

Τὰ Κράτη Μέλῃ λαμβάνουν τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ προωθήσουν τὴν πρόληψη, τὴν ἀνακύκλωση καὶ τὴ μετατροπὴ τῶν ἀποβλήτων, τὴν ἀπόκτηση ἀπὸ αὐτὰ πρῶτων ὑλῶν καθὼς καὶ κάθε ἄλλη μέθοδο πού θὰ ἐπέτρεπε τὴν ἐπαναχρησιμοποίηση τῶν ἀποβλήτων.

Ἄρθρο 4

1. Ἡ ἀπόρριψη, ἡ καταβύθιση, ἡ ἐναποθήκευση, ἡ ἀπόθεση καὶ ἡ ἐγγυση στὸ ἔδαφος τῶν ἀποβλήτων ἀπαγορεύονται χωρὶς προηγουμένη ἄδεια πού χορηγεῖται ἀπὸ τὴν ἀρμοδία ἀρχὴ τοῦ Κράτους Μέλους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποῖου παρήχθησαν τὰ ἀπόβλητα. Προηγουμένη ἄδεια πρέπει ἐπίσης νά χορηγεῖται ἀπὸ τὴν ἀρμοδία ἀρχὴ τοῦ Κράτους Μέλους

— ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποῖου ἀπορρίπτονται, ἐναποθηκεύονται, ἀποτίθενται ἢ ἐγγύονται στὸ ἔδαφος τὰ ἀπόβλητα·

— ἀπὸ τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποῖου ἐκβάλλονται ἢ καταβυθίζονται.

2. Ἡ ἄδεια δύναται νά δοθεῖ μόνον γιὰ περιορισμένη χρονικὴ διάρκεια. Δύναται δὲ νά ἀνανεωθεῖ.

Ἄρθρο 5

Σὲ περίπτωση ἀπορρίψεως ἢ καταβυθίσεως ἢ ἀρμοδία ἀρχὴ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρο 2 καὶ βάσει τῶν πληροφοριῶν πού παρεσχέθησαν συμφώνως πρὸς τὸ παράρτημα I δύναται νά χορηγήσει τὴν ἄδεια πού προβλέπεται στὸ ἄρθρο 4 ὑπὸ τὴν προϋπόθεση:

α) ὅτι ἡ διάθεση τῶν ἀποβλήτων δέν δύναται νά πραγματοποιηθεῖ μὲ πλέον κατάλληλα μέσα·

β) ὅτι μετὰ ἀπὸ ἐκτίμηση βάσει τῶν κοινῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν γνώσεων δέν προβλέπεται ἐπιβλαβὲς ἀποτέλεσμα ἄμεσο ἢ μεταγενέστερο στὸ ὑδάτινο περιβάλλον·

- γ) ότι δεν θά επέλθει βλάβη στη ναυσιπλοΐα, στην αλιεία, στην αναψυχή, στην εξόρυξη των πρώτων υλών, στην αφαλάτωση, στην ιχθυοτροφία και στην οστρακοκαλλιέργεια, στις περιοχές ιδιαίτερου επιστημονικού ενδιαφέροντος και στις άλλες νόμιμες χρήσεις των εν λόγω υδάτων.

Άρθρο 6

Σε περίπτωση έναποθκεύσεως, αποθέσεως, ή έγγυσεως στο έδαφος, ή άρμολία άρχή, συμφώνως προς τό άρθρο 2 και βάσει των πληροφοριών πού παρέχονται συμφώνως προς τό παράρτημα I, δύναται νά χορηγήσει τήν άδεια πού προβλέπεται στο άρθρο 4 ύπό τήν προϋπόθεση:

- α) ότι ή διάθεση των αποβλήτων δεν δύναται νά πραγματοποιηθεί μέ πλέον κατάλληλα μέσα·
- β) ότι μετά από εκτίμηση βάσει των κοινών επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων δεν προβλέπεται επιβλαβές αποτέλεσμα, άμεσο ή μεταγενέστερο στά ύπόγεια ύδατα, στο έδαφος ή στην άτμόσφαιρα·
- γ) ότι δεν θά επέλθει βλάβη στην ανάπτυξη, στην εξόρυξη των πρώτων υλών, στα φυτά, στα ζώα, στις περιοχές ιδιαίτερου επιστημονικού ενδιαφέροντος και στις άλλες νόμιμες χρήσεις των εν λόγω χώρων.

Άρθρο 7

1. Όποιοσδήποτε και άν είναι ο τρόπος και ο βαθμός επεξεργασίας των εν λόγω αποβλήτων, ή απόρριψη, ή καταδύθιση, ή έναποθήκευση, ή απόθεση και ή έγγυσή τους στο έδαφος συνοδεύονται από έλεγχο των αποβλήτων καθώς και του γύρω χώρου από φυσική, χημική, βιολογική και οικολογική άποψη όπως αναφέρεται στο παράρτημα II.

2. Ό έλεγχος πραγματοποιείται περιοδικώς από έναν ή περισσότερους οργανισμούς πού όρίζονται από τό Κράτος Μέλος του όποιου ή άρμολία άρχή εξέδωσε τήν άδεια κατά τήν έννοια του άρθρου 4. Σε περίπτωση διακρατικής ρυπάνσεως μεταξύ Κρατών Μελών ο οργανισμός όρίζεται από κοινού από τά ενδιαφερόμενα μέρη.

3. Η Έπιτροπή ύποβάλλει στο Συμβούλιο, εντός προθεσμίας ενός έτους από τής κοινοποιήσεως τής παρούσας οδηγίας, πρόταση περί του τρόπου επιβλέψεως και έλέγχου των σχετικών χώρων. Τό Συμβούλιο αποφαινεται επί τής προτάσεως αυτής εντός προθεσμίας έξι μηνών μετά τή δημοσίευση στην Έπίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων των γνωμών τής Συνελεύσεως και τής Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής.

Άρθρο 8

1. Η άρμολία άρχή του ενδιαφερομένου Κράτους

Μέλους λαμβάνει όλα τά άναγκαία μέτρα για νά επανορθώσει μία από τίς ακόλουθες καταστάσεις και ένδεχομένως άπαιτεί τήν άναστολή των εργασιών απορρίψεως, καταδύθισεως, έναποθκεύσεως, αποθέσεως ή έγγυσεως:

- α) εάν τά αποτελέσματα του έλέγχου πού προβλέπεται στο παράρτημα II μέρος A σημείο 1 άποδεικνύουν ότι δεν ετηρήθησαν οι προϋποθέσεις για τήν προηγούμενη άδεια πού προβλέπεται στα άρθρα 4, 5 και 6, ή
- β) εάν τά αποτελέσματα των πειραμάτων όξειας τοξικότητας πού προβλέπονται στο παράρτημα II μέρος A σημείο 2 άποδεικνύουν ότι οι μέγιστοι βαθμοί πού όρίζονται εκεί έχουν ξεπερασθεί, ή
- γ) εάν τά αποτελέσματα του έλέγχου πού προβλέπεται στο παράρτημα II μέρος B εμφανίζουν μία χειροτέρευση του εν λόγω χώρου πού εύρίσκεται μέσα στην έξεταζομένη ζώνη, ή
- δ) εάν σε περίπτωση απορρίψεως ή καταδύθισεως έπέρχεται βλάβη στη ναυσιπλοΐα, στην αλιεία, στην αναψυχή, στην εξόρυξη πρώτων υλών, στην αφαλάτωση, στην ιχθυοτροφία ή στην οστρακοκαλλιέργεια, στις περιοχές ιδιαίτερου επιστημονικού ενδιαφέροντος και στις άλλες νόμιμες χρήσεις των εν λόγω χώρων, ή
- ε) εάν σε περίπτωση έναποθκεύσεως, αποθέσεως ή έγγυσεως στο έδαφος έπέρχεται βλάβη στην αναψυχή, στην εξόρυξη πρώτων υλών, στα φυτά, στα ζώα, στις περιοχές ιδιαίτερου επιστημονικού ενδιαφέροντος και στις άλλες νόμιμες χρήσεις των εν λόγω χώρων.

2. Εάν πρόκειται για περισσότερα από ένα Κράτη Μέλη, τά μέτρα λαμβάνονται κατόπιν κοινής συμφωνίας τους.

Άρθρο 9

1. Στην περίπτωση των παλαιών βιομηχανικών εγκαταστάσεων, τά Κράτη Μέλη καταρτίζουν προγράμματα προοδευτικής μειώσεως τής ρυπάνσεως, προκειμένου νά εξαλειφθεί ή ρύπανση ή όποία προκαλείται από τά απόβλητα πού προέρχονται από αυτές τίς εγκαταστάσεις.

2. Τά προγράμματα πού αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζουν τούς γενικούς στόχους μειώσεως τής ρυπάνσεως από τά υγρά, στερεά ή άέρια απόβλητα πού πρέπει νά επιτευχθούν τό άργότερο μέχρι τήν 1η Ίουλίου 1978. Τά προγράμματα περιλαμβάνουν επίσης και τούς ενδιάμεσους στόχους. Περιλαμβάνουν εξάλλου πληροφορίες περί τής καταστάσεως του εν λόγω χώρου, περί των μέτρων μειώσεως τής ρυπάνσεως, καθώς και περί των μεθόδων επεξεργασίας των αποβλήτων πού δημιουργούνται από τίς μεθόδους παραγωγής.

3. Τά προγράμματα πού προβλέπουν στην παράγραφο 1 διαβιβάζονται στην Έπιτροπή τό άργότερο τήν 1η Ίουλίου 1980, προκειμένου νά μπορέσει νά

ὑποβάλλει στό Συμβούλιο, ἐντός προθεσμίας ἑξί μηνῶν ἀπό τῆς παραλαβῆς τοῦ συνόλου τῶν ἐθνικῶν προγραμμάτων, τίς κατάλληλες προτάσεις πού ἀποβλέπουν στό συντονισμό τῶν προγραμμάτων αὐτῶν, ὅσον ἀφορᾷ τή μείωση τῆς ρυπάνσεως μέ σκοπό τήν ἐξάλειψή της καί τή βελτίωση τῶν ὄρων ἀνταγωνισμοῦ στόν τομέα τῆς παραγωγῆς διοξειδίου τοῦ τιτανίου. Τό Συμβούλιο ἀποφαίνεται ἐπί τῶν προτάσεων αὐτῶν ἐντός προθεσμίας ἑξί μηνῶν μετά τή δημοσίευση στήν Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων τῶν γνωμῶν τῆς Συνελεύσεως καί τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Τά Κράτη Μέλη ἐφαρμόζουν ἕνα πρόγραμμα ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1982 τό ἀργότερο.

Ἄρθρο 10

1. Τά προγράμματα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 9 παράγραφος 1 πρέπει νά καλύπτουν ὅλες τίς παλαιές βιομηχανικές ἐγκαταστάσεις καί νά ὀρίζουν τά μέτρα πού πρέπει νά ληφθοῦν γιά κάθε ἐγκατάσταση.

2. Ὄταν σέ εἰδικές περιπτώσεις ἕνα Κράτος Μέλος κρίνει ὅτι γιά μιᾶ εἰδική ἐγκατάσταση δέν εἶναι ἀναγκαῖο κανένα συμπληρωματικό μέτρο γιά νά ἐκπληρωθοῦν οἱ ὑποχρεώσεις πού τίθενται ἀπό τήν παρούσα ὀδηγία, αὐτό τό Κράτος Μέλος παρέχει στήν Ἐπιτροπή τά δικαιολογητικά τά ὁποῖα τό ὀδηγοῦν στό συμπέρασμα αὐτό ἐντός προθεσμίας ἑξί μηνῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσας ὀδηγίας.

3. Ἀφοῦ προβεῖ μέ πλήρη ἀνεξαρτησία σέ κάθε ἀναγκαῖα ἐπαλήθευση τῶν δικαιολογητικῶν αὐτῶν, ἡ Ἐπιτροπή μπορεῖ νά ἀποδεχθεῖ τίς ἀπόψεις τοῦ Κράτους Μέλους, ὅτι δέν εἶναι ἀναγκαῖο νά ληφθοῦν συμπληρωματικά μέτρα γιά τή σχετική ἰδιαίτερη ἐγκατάσταση. Ἡ Ἐπιτροπή πρέπει νά δώσει τή δικαιολογημένη συναίνεσή της ἐντός προθεσμίας ἑξί μηνῶν.

4. Σέ περίπτωση πού ἡ Ἐπιτροπή δέν συμφωνεῖ μέ τό Κράτος Μέλος πρέπει νά συμπεριληφθοῦν στό πρόγραμμα τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους Μέλους συμπληρωματικά μέτρα περὶ τῆς σχετικῆς ἐγκαταστάσεως.

5. Στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία ἡ Ἐπιτροπή δώσει τή συναίνεσή της, ἡ συναίνεση αὐτή πρέπει νά ἀποτελέσει τό ἀντικείμενο μιᾶς περιοδικῆς ἐπανεξετάσεως ὑπό τό φῶς τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐλέγχου πού διενεργεῖται κατ' ἐφαρμογή τῆς παρούσας ὀδηγίας καί τῶν σημαντικῶν μετατροπῶν οἱ ὁποῖες θά ἠδύναντο νά ἐπέλθουν στή χρησιμοποιούμενη παραγωγική διαδικασία ἢ στούς στόχους πού ἐπιδιώκονται στά πλαίσια τῆς πολιτικῆς τοῦ περιβάλλοντος.

Ἄρθρο 11

Γιά τίς νέες βιομηχανικές ἐγκαταστάσεις ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἔκδοση ἀδείας ἀπό τίς ἀρμόδιες ἀρχές τοῦ Κράτους Μέλους στό ἔδαφος τοῦ ὁποῖου πρόκειται νά ἀνεγερθοῦν. Τῶν ἀδειῶν αὐτῶν πρέπει νά

προηγοῦνται μελέτες περιβαλλοντολογικῶν ἐπιπτώσεων. Δύνανται δέ νά χορηγοῦνται μόνον στίς ἐπιχειρήσεις πού δηλώνουν ὅτι ἀναλαμβάνουν τήν ὑποχρέωση νά μή χρησιμοποιοῦν παρά τά ὑλικά, τίς μεθόδους καί τίς τεχνολογίες πού εἶναι διαθέσιμες στήν ἀγορά καί πού κρίνονται ὀλιγότερο ἐπιζήμιες γιά τό περιβάλλον.

Ἄρθρο 12

Ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τῆς ὀδηγίας αὐτῆς τά Κράτη Μέλη δύνανται νά θεσπίσουν αὐστηρότερες ρυθμίσεις.

Ἄρθρο 13

1. Πρός τόν σκοπό ἐφαρμογῆς τῆς παρούσας ὀδηγίας τά Κράτη Μέλη παρέχουν στήν Ἐπιτροπή ὅλες τίς ἀναγκαῖες πληροφορίες περὶ:

— τῶν ἀδειῶν πού ἐχορηγήθησαν συμφώνως πρός τά ἄρθρα 4, 5 καί 6,

— τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐλέγχου τοῦ σχετικοῦ χώρου τῆς ἐγκαταστάσεως πού πραγματοποιήθηκε συμφώνως πρός τό ἄρθρο 7,

— τῶν μέτρων πού ἐλήφθησαν συμφώνως πρός τό ἄρθρο 8.

Ἐπίσης παρέχουν στήν Ἐπιτροπή τίς πληροφορίες γενικῆς φύσεως πού λαμβάνουν στά πλαίσια τοῦ ἄρθρου 11, ὅσον ἀφορᾷ τά ὑλικά, τίς μεθόδους καί τίς τεχνολογίες.

2. Οἱ πληροφορίες οἱ ὁποῖες συλλέγονται κατ' ἐφαρμογή τοῦ παρόντος ἄρθρου δύνανται νά χρησιμοποιηθοῦν μόνον πρός τό σκοπό ἐφαρμογῆς τῆς παρούσας ὀδηγίας.

3. Ἡ Ἐπιτροπή καί οἱ ἀρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν Μελῶν καθῶς καί οἱ ὑπάλληλοί τους καί ἄλλοι ὑπάλληλοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νά μήν διαδίδουν τίς πληροφορίες πού συλλέγουν κατά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας ὀδηγίας καί οἱ ὁποῖες ἀπό τή φύση τους καλύπτονται ἀπό ἐπαγγελματικό ἀπόρρητο.

4. Οἱ παράγραφοι 2 καί 3 δέν ἐμποδίζουν τή δημοσίευση γενικῶν πληροφοριῶν ἢ μελετῶν πού δέν περιέχουν ἀτομικά στοιχεία τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἐνώσεων ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρο 14

Ἄνά τριετία τά Κράτη Μέλη συντάσσουν ἔκθεση περὶ τῆς προλήψεως καί προοδευτικῆς μειώσεως τῆς ρυπάνσεως πού προκαλεῖται ἀπό τά ἀπόβλητα πού προέρχονται ἀπό τή βιομηχανία διοξειδίου τοῦ τιτανίου καί τή διαβιβάζουν στήν Ἐπιτροπή ἢ ὁποία καί τήν ἀνακοινώνει στά ἄλλα Κράτη Μέλη.

Ἡ Ἐπιτροπή ἀνά τριετία συντάσσει ἔκθεση πρός τό

Συμβούλιο και τη Συνέλευση επί της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 15

1. Τά Κράτη Μέλη λαμβάνουν τά αναγκαία μέτρα για τή συμμόρφωσή τους προς τήν παρούσα οδηγία εντός προθεσμίας δώδεκα μηνών από τής κοινοποιήσεώς της και πληροφοροῦν περί τούτου άμέσως τήν Έπιτροπή.

2. Τά Κράτη Μέλη ανακοινώνουν στην Έπιτροπή τό κείμενο τών διατάξεων του έσωτερικού δικαίου που

θεσπίζουν για τόν τομέα ό όποιος διέπεται από τήν παρούσα οδηγία.

Άρθρο 16

Η παρούσα οδηγία άπευθύνεται στα Κράτη Μέλη.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 20 Φεβρουαρίου 1978.

Γιά τό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Per HÆKKERUP

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

**ΠΑΡΗΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΟΘΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΑΔΕΙΑΣ
Η ΟΠΟΙΑ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΣΤΑ ΑΡΘΡΑ 4, 5 ΚΑΙ 6****Α. Χαρακτηριστικά και σύνθεση των υλικών:**

1. συνολική ποσότης και μέση σύνθεση των υλικών (π.χ. ανά έτος)·
2. μορφή (π.χ. στερεά, λασπώδης, ύγρη ή αέριος)·
3. φυσικές ιδιότητες (δπως διαλυτότης και πυκνότης), χημικές και βιομηχανικές (δπως άπαιτηση σέ δξυγόνο) και βιολογικές·
4. τοξικότης·
5. άνθεκτικότης φυσική, χημική και βιολογική·
6. βιολογική συσώρευση και μεταβολή σέ βιολογικά υλικά ή ίζήματα·
7. ευαισθησία στίς φυσικές, χημικές και βιοχημικές μεταβολές και άλληλεπίδραση μέσα στό σχετικό περιβάλλον μέ άλλα όργανικά και άνοργανα υλικά·
8. πιθανότης ζημιών και άλλων άλλοιώσεων που έλαττώνουν τήν έμπορική άξία των θαλασσίων πόρων (ψάρια, μαλάκια, δστρακα, κλπ.).

Β. Χαρακτηριστικά του χώρου καταβυθίσεως ή άπορρίψεως και μέθοδοι διαθέσεως:

1. τοποθεσία (π.χ. συντεταγμένες τής ζώνης βυθίσεως ή άπορρίψεως, τό βάθος και ή άπόσταση από τίς άκτές, θέση σέ σχέση μέ άλλες τοποθεσίες (δπως ζώνες άναψυχής, άναπαραγωγής, καλλιεργείας και άλιείας ιχθύων και έκμεταλλεύσιμοι πόροι)·
2. ρυθμός άπορρίψεως του υλικού (π.χ. ήμερησία, έβδομαδιαία, μηνιαία ποσότης)·
3. μέθοδοι συσκευασίας και τοποθετήσεως, κατά περίπτωση·
4. άρχική διάλυση που πραγματοποιείται μέ τήν προτεινομένη μέθοδο έκφορτώσεως, ειδικότερα τήν ταχύτητα των πλοίων·
5. χαρακτηριστικά διασποράς (δπως επίδραση των ρευμάτων των παλιρροιών και του άνέμου στήν όριζόντια μετακίνηση και τήν κάθετη άνάμιξη)·
6. χαρακτηριστικά του ύδατος (δπως θερμοκρασία, pH, άλμυρότης, στρωμάτωση, δείκτες ρυπάνσεως: κυρίως διαλελυμένο δξυγόνο (OD), χημική άπαιτηση σέ δξυγόνο (COD), βιοχημική άπαιτηση σέ δξυγόνο (BOD), παρουσία όργανικού ή άνοργάνου άζώτου και κυρίως έμφάνιση άμμωνίας, αίωρουμένων υλών, άλλων θρεπτικών συστατικών, παραγωγικότητα)·
7. χαρακτηριστικά του βυθού (δπως τοπογραφία, γεωχημικά και γεωλογικά χαρακτηριστικά, βιολογική παραγωγικότητα)·
8. ύπαρξη και άποτελέσματα παλαιών καταβυθίσεων ή άπορρίψεων στή σχετική ζώνη (π.χ. δείγματα που νά δεικνύουν τήν ύπαρξη βαρέων μετάλλων και τήν περιεκτικότητά σέ όργανικό άνθρακα).

Γ. Χαρακτηριστικά του χώρου άποθέσεως, έναποθηκεύσεως ή έγχύσεως και μέθοδοι διαθέσεως:

1. γεωγραφική θέση·
2. χαρακτηριστικά των παρακεμένων ζωνών·
3. μέθοδοι συσκευασίας και τοποθετήσεως κατά περίπτωση·
4. χαρακτηριστικά των μεθόδων άποθέσεως, έναποθηκεύσεως και έγχύσεως συμπεριλαμβανομένης τής έκτιμήσεως των προληπτικών μέτρων που έλήφθησαν για τήν άποφυγή τής ρυπάνσεως των υδάτων, του έδάφους και τής άτμοσφαιρας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ

Α. Έλεγχος των αποβλήτων

Οί εργασίες διαθέσεως συνοδεύονται:

1. από έλεγχο περί της ποσότητας, της συνθέσεως και της τοξικότητας των αποβλήτων για να είναι σίγουρο ότι τηρούνται οι προϋποθέσεις προηγούμενης άδειας που προβλέπεται στα άρθρα 4, 5 και 6.

2. από πειράματα όξείας τοξικότητας επί όρισμένων ειδών μαλακίων, όστράκων, ίχθύων και πλαγκτόν και κατά προτίμηση επί των ειδών που εύρίσκονται συνήθως στις ζώνες απορρίψεως. Έπίσης διενεργούνται πειράματα επί δειγμάτων του είδους *Artemia salina*.

Τά πειράματα αυτά δέν πρέπει να έμφανίζουν για χρονική διάρκεια 36 ώρων και μέ άραιώση αποβλήτου 1 προς 5 000:

- θνησιμότητα πλέον του 20%, όσον άφορᾶ τά ένήλικα άτομα των ειδών ύπό εξέταση,
- θνησιμότητα ύψηλότερη της έλεγχόμενης ομάδος πειραματοζώων, όσον άφορᾶ τά νεογνά.

Β. Επίβλεψη και έλεγχος του περιβάλλοντος

I. Σέ περίπτωση απορρίψεως σε γλυκά ύδατα ή στή θάλασσα ή σε περίπτωση καταβυθίσεως, ό έλεγχος αυτός αναφέρεται στα ακόλουθα τρία αντικείμενα: στή στήλη ύδατος, τούς όργανισμούς και τά ίζήματα. Ό περιοδικός έλεγχος της καταστάσεως της ζώνης που προσβάλλεται από τά απόβλητα θά έπιτρέψει τήν παρακολούθηση της εξέλιξεως των χώρων που αναφέρονται.

Ό έλεγχος άφορᾶ ιδίως:

1. τό pH.
2. τό διαλελυμένο όξυγόνο.
3. τή διαύγεια.
4. τά ένυδρα όξειδια και τά ύδροξειδια του σιδήρου έν αιωρήσει.
5. τά τοξικά μέταλλα στο νερό, στα αίωρούμενα στερεά, στα ίζήματα και συσσωρευμένα, στους βενθικούς και πελαγικούς όργανισμούς που έχουν έπιλεγεί.
6. τήν ποικιλία και τή σχετική και άπόλυτη άφθονία της χλωρίδος και της πανίδος.

II. Σέ περίπτωση έναποθηκεύσεως, άποθέσεως ή έγχύσεως ό έλεγχος περιλαμβάνει ιδίως:

1. πειράματα για να εξασφαλισθεί ότι δέν έπλήθε έπιδραβές άποτέλεσμα στα νερά έπιφανείας ή τά ύπόγεια. Τά πειράματα αυτά πρέπει να άφορουν έκτός των άλλων και:
 - τήν όξύτητα,
 - τήν περιεκτικότητα σε σίδηρο (διαλελυμένο και αίωρούμενο),
 - τήν περιεκτικότητα σε ασβέστιο,
 - ένδεχομένως δέ τή συγκέντρωση των τοξικών μετάλλων (διαλελυμένα και έν αιωρήσει).
2. ένδεχομένως πειράματα για τόν προσδιορισμό της δλάθης που τυχόν έπλήθε στή δομή του ύπεδάφους.
3. γενική έκτίμηση της οικολογίας της περιοχής που συνορεύει μέ τόν τόπο άποθέσεως, έναποθηκεύσεως ή έγχύσεως.